

Ontstaan en geschiedenis van PRA. (PRAC)

Archieven kunnen heel belangrijk zijn. Zo ook voor radioamateurverenigingen of clubs. En soms verdwijnen die archieven bij de overdracht van een functie of bij een of andere verhuis. Blijkbaar is dit zo ook gegaan bij PRA en dan komt men bij de stichters terecht in de hoop dat hun geheugen nog iets kan debiteren en of ze toch niet ergens nog een of ander document hebben liggen op zolder. Het huidige PRA bestuur heeft iemand gevonden die nog een en ander liggen heeft en die ook nog een goede grijze materie in zijn bovenkamer heeft.

In de jaren 70 en 80 van de vorige eeuw kwamen er heel wat radioamateurclubs bij. Zo ook na het ontstaan van VVRA (Vlaamse Vereniging van Radio Amateurs) in 1980. Soms was er onenigheid binnen een bestaande club en werd een nieuwe club gesticht. Zo verging het ook in de regio Opwijk (Vlaams-Brabant).

Op 20 juli 1983 werd een vergadering belegd 'ten huize van' ON7CI, Guido met als aanwezigen ON7GY, Roger; ON8RG, Rene; ON7XM, Jules; ONVL319, Hans en uiteraard ON7CI, Guido. De beslissing om een nieuwe afdeling binnen de VVRA op te richten was vlug genomen. Het kiezen van een geschikte naam duurde iets langer. Uiteindelijk werd gekozen voor **Pajottenlandse Radio Amateurs** met de bedoeling de club in Asse te laten vergaderen en Asse behoort tot het Pajottenland.

Het samenstellen van een eerste statuut ging gepaard met de verdeling van de functies onder de aanwezigen. Voorzitter werd ON7CI, secretaris ON7XM, penningmeester ON8RG, public relations ON7GY en ONVL-manager ONVL319.

Een volgend punt was het vinden van een startkapitaal dat in de beginfase nodig was om alle radioamateurs in de regio aan te schrijven om de nieuwe club voor te stellen. Na enig rekenwerk bleek zo'n 1500 BF nodig te zijn. Om wat reserve te hebben werd beslist dat elk stichtend lid 500 BF zou bijdragen. Bedrag dat niet recupereerbaar was.

Het zoeken van een geschikt vergaderlokaal was niet gemakkelijk omdat al beslist was dat er elke vrijdag een cursus zou gegeven worden voor toekomstige amateurs. Het lokaal zou dan ook open staan voor de andere radioamateurs voor een gezellige babbel. Bedoeling was ook elke eerste vrijdag van de maand een voordracht te voorzien over een of ander onderwerp in verband met de hobby.

ON7CI en ON7GY kregen opdracht een geschikt lokaal te zoeken in Asse of omgeving.

Na heel wat omzwervingen werden 2 lokalen verkregen op de eerste verdieping van het oud gemeentehuis van Mazenzele, vlak naast de Gildezaal van één der oudste schuttersgilden in Vlaanderen. Dat gebeurde dank zij de medewerking van het gemeentebestuur van Opwijk en vooral van Jan Michiels, schepen van cultuur (vroeger burgemeester van Mazenzele) en op aangeven van de lokale veldwachter die later ON1BEI zou worden.

Op 16 september 1983 kwam het bestuur voor het eerst samen op deze locatie en werd het bestuur uitgebreid met ON1BWH, QSL-mgr en ONVL-Jean-Pierre, shack-mgr (later ON1BEI). Op deze vergadering werd de datum en het programma bepaald voor de officiële opening van PRA welke zou doorgaan op vrijdag 7 oktober 1983. Tevens werd een lijst opgemaakt van wat er tussentijds moest gebeuren.

Zo was er de opstelling van de uitnodiging en een adreslijst van de radioamateurs uit de regio. Voor de clubfrequentie werd 145.425 MHz gekozen. Een clubcall (ON4PRA) werd aangevraagd via de VVRA-voorzitter. Een eerste lijst met voordrachten werd ook samengesteld.

Er ontstond even discussie of Mazenzele wel tot het Pajottenland behoorde. Na consultatie van een historicus bleek dat op oude plannen het Pajootenland (werd toen zo geschreven) zijn grens had ongeveer aan “den Dries” van Mazenzele. Den Dries is een stuk grond omgeven door een rij bomen waartussen een staande wip staat. Den Dries is eigendom van de Sint-Pietersgilde, schuttersgilde van Mazenzele. Een beperkt aantal leden van de gilde, die gesticht werd in 1541, is eigenaar van een stukje Dries. Wie meer wenst te weten over deze gilde kan terecht op www.sintpietersgilde.be.

Conclusie: Mazenzele behoort tot het Pajottenland.

‘Den toog’ was een ander onderwerp op de agenda. Een ijskast was geen probleem maar ‘den toog’ zorgde voor wat animo. Uiteindelijk beslisten ON7GY en ONVL-JP dat ze er zelf eentje zouden in elkaar knutselen. Het is hun goed gelukt en ‘den toog’ heeft veel succes gekend.

Op 24 september 1983 stelden ON7CI en ON7XM de PRA voor op de VVRA vergadering te Wemmel en werd gevraagd of PRA de uitzendingen van ON4AVV mocht verzorgen. Mazenzele was centraler gelegen dan Ieper en had meer kans om de nieuwsuitzendingen van ON4AVV bij een groter deel van Vlaanderen te brengen. VVRA vroeg een proefuitzending te doen en afhankelijk van de resultaten zou dan beslist worden over de eventuele permanente overgang naar Mazenzele.

Volgende stap in de voorbereiding was de plaatsing van een 2 m antenne die moest dienen voor de clubzender en inpraatstation. Zondagmorgen 25 september 1983 zorgden ON7GY, ON1BWH, ONVL319 en ON7XM voor de plaatsing van de antenne op het dak terwijl ON8RG en ON7CI zorgden voor een herhalingsles voor toekomstige radioamateurs en tevens de zender klaar maakten. De brandweer van Opwijk zorgde voor de nodige ladder om de antenne en mast vast te maken aan de schouw. De laatste moer was nog niet vastgedraaid of ON8RG maakte al een QSO met ON4AVV met 59 rapport.

De volgende bestuursvergadering had plaats op 4 oktober 1983 waar de laatste details werden geregeld en de statuten werden aangenomen mits enkele correcties. Beslist werd dat de ON4AVV proefuitzending zou doorgaan op zondag 9 oktober 1983. ON7GY zou zorgen voor het nodige materiaal.

Vrijdag 7 oktober 1983 werd PRA officieel boven de doopvont gehouden in aanwezigheid van een delegatie van VVRA olv ON7YB en van Jan Michiels, schepen van cultuur te Opwijk. De openingstoespraak werd gehouden door ON7CI gevolgd door een aanmoedigingsrede van ON7YB en een steunend woord van Jan Michiels.

De talrijke aanwezigen (de twee lokalen waren op een bepaald moment te klein) waren zeer enthousiast en velen betaalden spontaan het lidgeld van 200 BF (zou nu 5 Euro zijn).

Dat de laatsten vertrokken toen het reeds zaterdag was zal niemand verwonderen.

De club was gestart en met groot succes want op vrijdag 14 oktober 1983 waren er alweer een 25-tal radioamateurs en toekomstige radioamateurs aanwezig in de shack.

Zondag 9 oktober 1983 om 9 uur was de ploeg reeds bezig met de installatie van het materiaal dat bestond uit een Yaesu FT-225RD, een 60 Watt versterker, SWR meter en een gewone handmicrofoon. De teksten werden door ON7YB, Leopold, aangevoerd uit West-Vlaanderen met de nodige tips voor een vlot verloop. De lezers die dag waren ON7CI en ON7GY terwijl ON8RG en ON7XM zorgden voor de nodige drankjes, vooral koffie tijdens de uitzending en iets sterkers tijdens de QSO's.

Een 30-tal inmelders waren er na de uitzending, wat meer was dan men gewoonlijk in Ieper noteerde. Opvallend was dat nu ook radioamateurs uit Noord-Antwerpen en Limburg de uitzending beter konden volgen.

In dezelfde week besliste VVRA dat de uitzendingen voortaan vanuit Mazenzele zouden gebeuren en de teksten telkens doorgestuurd zouden worden door ON7YB.

Een tijd later zou PRA ook de redactie op zich nemen en werd ON7GY tot hoofdredacteur gebombardeerd. Tekstleveranciers werden ON7CI, ON7XM, ON1AKO en ON8RG. De uitzendingen werden dan verzorgd door ON7CI, ON7GY en ON7XM.

Het verdere verloop van de uitzendingen die tot nu nog steeds in handen zijn van PRA is stof voor een andere geschiedenis.

Van dan af was er elke vrijdagavond cursus ter voorbereiding van het radioamateurexamen. De cursus werd gegeven door ON7CI wat theorie betreft, praktijk en morse werd door ON8RG, Rene, uitgelegd.

1984 werd ingezet met een Driekoningenfeest waar een massa pannenkoeken werden verorberd. De pannenkoeken waren op voorhand door een paar XYL's gemaakt en ON7GY speelde meesterkok aan de microgolfovens om alles op te warmen. Heden ten dage is er nog steeds een Driekoningenfeest met taart en aanverwanten.

Begin 1984 werd ON7CI voorzitter van de VVRA wat nog eens aangeeft dat PRA een actieve club was van in den beginne en het nog steeds is.

Hogerop in dit relaas las u dat de shack gelegen was naast de gildezaal. Deze gildezaal was ook de trouwzaal ten tijde dat Mazenzele nog op eigen benen stond. Sinds de fusie met Opwijk werd deze zaal niet meer gebruikt.

Speciaal voor ON1AKO werd het even weer een trouwzaal op 6 april 1984. Gust, ON1AKO, en Godelieve gaven elkaar hun ja-woord terwijl Jan Michiels, schepen, en ereburgemeester Leo De Nil zorgden voor het trouwboekje. Dat er veel getuigen waren kan je wel denken, zeker als je weet dat de receptie in de shack doorging.

Volgend feit was op 12 en 13 mei 1984 een tentoonstelling in de St-Pieterszaal achter het oud gemeentehuis van Mazenzele. Tentoonstelling die alle facetten van het radioamateurisme liet zien maar waar ook een der eerste bankautomaten te zien was, automaten die toen stilaan aan de benzinepompen te vinden waren. Geld kwam er niet uit maar met de bankkaart kon men de benzine betalen. Er werden zo'n 800 bezoekers genoteerd dat weekend waaronder Minister Paul De Keersmaecker en Senator Chabert die het Pajottenland Award kwamen inhuldigen en voorstellen. Het Pajottenland Award was een kunstwerk getekend door de Opwijkse kunstenaar Jan Heuninck. Ondertussen heeft menig radioamateur dit award in zijn bezit.

Op 2 en 3 juni 1984 werd voor het eerst deelgenomen aan de velddag aan het voetbalterrein van Mazenzele. Locatie die sindsdien menigmaal werd gebruikt. Die eerste keer eindigde de ploeg op de 2de plaats met 10 gewerkte landen.

Op 24 augustus 1984 was er de eerste Portable Radio Reporting Contest die gewonnen werd door ON1BRV, Michel en ONVL-319, Hans. De contest bestond toen in het vinden van bepaalde geografische punten en te melden aan het centraal station via de draagbare zender. Vandaar de naam "Portable Radio Reporting Contest". Een contest die nog elk jaar georganiseerd wordt maar dan wel in een modernere versie (vb met gebruik van GPS).

Eind 1984 startte een cursus Basic voor computers met als lesgevers ON1BNO, Michel en ON1AKO, Gust.

In februari 1985 waren een aantal clubleden actief op Flanders Technology International in Gent samen met amateurs van ARAC en ZWVRAC.

Dat jaar kregen we het bezoek van ON8JB. Brother Simon, Amerikaan, verbleef toen in Waterloo alwaar hij les gaf. Zijn bulderende lach klonk dikwijls in de shack, zeker na een paar sterke biertjes dat we ons soms afvroegen hoe hij terug in Waterloo geraakte. We hebben weet dat hij één keer onderweg gestopt is en een dutje heeft gedaan. Na een paar maand verdween Simon terug naar de US.

Zaterdag 7 december 1985 ging het richting Langerbrugge waar de electriciteitscentrale bezocht werd. We kregen er een warme ontvangst met koffie en koekjes, een technische uitleg gevolgd door een rondleiding en om te besluiten nog een stevige pint.

1986 was eerder een kalm jaar met de klassieke reporting contest en velddag maar eind dat jaar was er wel een belangrijke gebeurtenis. Op 29 november 1986 kreeg Dirk Frimout, toekomstig astronaut, zijn licentie uit handen van ON7YB in het kasteel van Zonnebeke. ON1AFD maakte meteen zijn eerste verbinding via repeater ON0FF. De gelukkige aan de andere zijde was ON7BV/M, Jan. Misschien denk je nu: “ wat heeft PRA daar mee te maken?” Niet veel, tenzij een interview met de kersverse radioamateur astronaut dat door ON7CI zou opgenomen worden. Maar Guido was veel te laat in Zonnebeke door een dichte mist. Gelukkig was ON7XM wel op tijd en kon die het interview opnemen met rap samengestelde vragen. Wie dat nog eens wil nalezen kan terecht in CQ-VRA van januari 1987 blz 22. Dirk zou pas op 24 maart 1992 de ruimte in gaan.

In 1987, meer bepaald op 11 juli zorgde PRA samen met ZWVRAC voor de ondersteuning van de Guldensporen marathon van Kortrijk naar Brugge. Op verschillende plaatsen waren mobiele stations opgesteld. Alles werd gecoördineerd van op de Halletoren in Brugge. Alles verliep vlekkeloos wat felicitaties opleverde van de rijkswacht.

Op 12 en 13 september 1987, zorgde PRA voor de beveiliging van de “100 km van Asse”. PRA was ondertussen gekend voor zijn inzet en vermogen bij grote evenementen zoals de Gordel in Rode, wedstrijd Mennen in Waregem, de Driekoningenstoet van Bekkerzeel enz. De “100 km van Asse” werden gekenmerkt door het feit dat er nachtploegen nodig waren. Er werd gezorgd voor regelmatige aflossing zodat iedereen toch een paar uur het bed kon opzoeken. Ook hier werden felicitaties ontvangen van brandweer en politie die de organisatoren waren van deze gebeurtenis.

Vermelden we zijdelings dat op 13 juni 1987 PWG werd opgericht. De Packet Work Group die de nieuwe mode bij de radioamateurs zou coördineren. Een aantal leden van PRA waaronder ON7XM en ON1ACJ zouden later (in 1989) een Brusselse afdeling stichten binnen PWG en zorgen voor een packet verbinding tussen noord- en zuid-Belgie.

Vrijdag 11 december 1987 werd gekenmerkt door een mossselfestijn in Assenede. Met 10 a 12 man in de bestelwagen van ON1BEI in een dichte mist naar Assenede. Onderweg compleet de weg kwijt en mocht Guido ergens gaan aanbellen om te vragen waar we ergens waren. Bleek dat we op een vijftal minuten van het restaurant waren alwaar we meer dan een uur te laat aankwamen en waar ze ons niet meer verwachtten.

De ene berg mosselen na de andere werd binnen gespeeld tot we geen mossel meer konden zien en ons buikje overvol zat. 't Was dan ook "a volonté". Op de vraag van de waardin: "moet er een dessertje zijn" ging er één vinger omhoog, deze van ON1AKO die nog een 'Dame Blanche' wou. Toen Gust de ijsberg zag moest hij toch even blazen, maar hij speelde alles binnen.

De terugreis verliep vlotter omdat de mist ondertussen iets geminderd was. Het gerucht gaat dat ON1BEI een week later terug gegaan is omdat ze zo lekker waren, de mosselen, en men grote porties kreeg.

In 1987 deed ook meneer pastoor zijn intrede bij PRA. ON7AG, Andre, was pastoor in Meldert en werd een regelmatige bezoeker op vrijdagavond omdat de trappisten zo lekker waren en goedkoop. Een aantal PRA-leden hebben Andre geholpen om een mast en antennes recht te zetten achter de pastorie. Van zijn kant heeft Andre ons regelmatig dia-montages laten zien van de reizen die hij maakte. Het aantal kloosters dat hij bezocht heeft tijdens zijn reizen waren ontelbaar. Jammer genoeg is Andre een aantal jaren geleden overleden.

In 1988 werd het eerste lustrum gevierd met een Barbecue op het voetbalveld van FC. Bekkerzeel. We hebben geen sporen gevonden van deze activiteit of mag er iets niet geweten zijn.

Januari 1989 werd de burgemeester van Opwijk in de shack gehuldigd. Inderdaad, Jan Michiels die ons aan de lokalen geholpen had en die regelmatig op vrijdagavond een pintje kwam drinken was net burgemeester geworden en dat kon PRA niet zo maar laten voorbij gaan. Als geschenk kreeg Jan een kunstig gedraaide houten hamer die hij nadien duchtig gebruikte tijdens de gemeenteraden, heeft men ons verteld.

In 1989 bleek dat zo'n 60 percent van de radioamateurs een computer in hun bezit hadden en daarom werd een avond ingelegd waarop de verschillende programma's specifiek voor radioamateurs werden voorgesteld. De avond was te kort voor ONVL-300, Danny en ON7XM om alle programma's voor te stellen.

Wie zagen we opduiken in 1989? Ene Leon Claeys, ONVL-628 die alles wist over radionavigatie en radiobakens in de luchtvaart. Leon was en is nog steeds zweefvliegerpiloot en zou op korte tijd ON6ZJ worden. Vele boeiende verhalen hebben we van hem gehoord en jaren later mocht ik met hem eens meevliegen. Op een prachtige zondag vertrokken uit Amougies bij Ronse voor een vlucht van ca 45 minuten. Wat opvalt in een zweefvlieger is de stilte die enkel onderbroken word door een licht windgeruis. Toen Leon boven de centrale van Ruien zijn zwever op 90 graden zette om hoogte winnen kregen we het even benauwd maar de inkijk in de schouw van de centrale was adembenemend. Dank u Leon voor deze prachtige namiddag.

Begin 1991 vervoegde ON5WZ, Stefaan, de PRA en deelde meteen zijn intentie mee om een repeater te bouwen voor Vlaams Brabant. Het zou nog tot mei 1993 duren vooraleer alles in orde was qua vergunning enz. De 70 cm repeater werd in aanwezigheid van de pers opgestart gevolgd door een receptie. De repeater stond ten huize ON5WZ en de antennes op een mast van 24 m. De hoge ligging van Mollem zorgde ervoor dat de repeater een grote regio bereikte. Jammer genoeg heeft Stefaan ons in juni 1995, na een zware ziekte, verlaten.

Door bemiddeling van ON7XM kwam de repeater toen in handen van PRA. De repeater bestaat nog, maar dan in een modernere versie (zie MP nr 80).

In maart 1992 verhuisden de uitzendingen van ON4AVV naar het QTH van ON5WZ. De goede ligging zorgde ervoor dat de uitzendingen in Vlaanderen nog beter te ontvangen waren. ON4AVV bleef er tot april 1994 waarna opnieuw verhuisd werd naar de shack in Mazenzele.

In september 1993 werd een spaghetti avond gehouden waarbij de saus gemaakt was door een echte Italiaan. Er kwam veel volk opdagen en men vreesde te kort te komen. Zeker toen er iemand aan zijn derde bord begon. In elk geval was de kassa goed gevuld na deze geslaagde avond.

In oktober 1993 vierde PRA zijn 10-jarig bestaan. De viering met de nodige speeches werd overgoten met schuimwijn door de ca 50 aanwezige YL's en OM.

In de Micropajot van december 1993 is een artikel te lezen over de PRA en zijn doelstellingen in die 10 jaar. Doelstellingen die vandaag nog steeds van kracht zijn.

In maart 1994 vroeg men zich af waarom ON7XM er steeds zo piekfijn voorkwam. Het raadsel was vlug opgelost toen iemand te weten kwam dat ON7XM bijna dagelijks in Mollem te zien was. Cupido had toegeslagen.

Bijna 10 jaar na zijn intrede bij de PRA ging ON7AG begin 1996 met pensioen. Ook dat was een reden voor een viering. Daarna was de afstand te groot zodat we Andre niet meer gezien hebben.

1997 bracht PRA opnieuw in de pers door de jongste radioamateur van ons land onder zijn leden te hebben. Kelly Pieters slaagde in het examen en werd ON2BFB en telde pas 13 lentes. Weet dat Kelly's ouders allebei radioamateur waren en de paplepel zijn werk gedaan heeft.

Eind 1997 zette ON7XM zijn activiteiten voor PRA en VVRA op een laag pitje. Zowel QRL-matig en privé was een en ander nog moeilijk te combineren. Binnen VVRA was ON7XM o.a. ON4AVV mgr, QSL-mgr en bibliothecaris geweest en bij PRA was de functie van secretaris, qsl-mgr en bibliothecaris zijn deel. Wel bleef hij verder recensies maken voor de uitzending en in geval van nood wilde hij wel inspringen als een lezer belet was, wat een aantal keer gebeurd is.

In maart 1998 kreeg ON7XM de Gouden Leeuw voor zijn jarenlange inzet bij VVRA. Het was de derde maal dat deze prijs werd uitgereikt. Eerdere laureaten waren ON7YB en ON5SK (postuum).

Eind 1998 kwam er een fusie tussen VRB en VVRA. De nieuwe vereniging kreeg als naam VRA en ON4AVV werd ON4VRA. Zodoende ontstond er een grote Vlaamse Radio Amateur vereniging. Beide tijdschriften werden gebundeld onder de naam Radioamateur. PRA werd aldus een afdeling van VRA.

1999 startte negatief voor PRA toen de melding kwam van het gemeentebestuur van Opwijk dat de clublokalen dienden vrijgemaakt te worden voor eind februari. Reden was dat men stockeerruimte nodig had voor de computers van de verkiezingen. Of was het omdat de shack pas behangen was door ON1DDZ en c° en ze proper lokalen wilden.

Een zoektocht langs Asse en Baardegem draaide op niets uit. Het gemeentebestuur van Asse vond dat 13 leden uit Asse te weinig was om een lokaal ter beschikking te stellen. PRA telde toen 78 leden. Eens te meer een gemiste kans voor Asse om in een positieve belangstelling te komen ipv de steeds negatieve verkeersproblemen in de pers.

Londerzeel was wel vol medewerking en stelde een vergaderruimte ter beschikking in het gemeentelijk sportcentrum, kant Holle Eikstraat. Dank u Londerzeel.

Londerzeel behoort niet tot het Pajottenland maar aangezien de club gesticht werd in Bekkerzeel en zijn eerste jaren in Mazenzele vergaderde kan de naam behouden worden (zie hoger in dit overzicht).

Voor ON4VRA was er wel een probleem. Londerzeel is minder goed gelegen en het lokaal was niet beschikbaar op zondag. Gelukkig was er ON1DFF die voorstelde de uitzendingen te verzorgen vanuit zijn QTH te Steenokkerzeel. ON4VRA zit er nog steeds. TNX Walter voor de vele zondagen van technische medewerking. Walter, ondertussen ON6DFF en ON8CW geworden, zorgt sinds enige tijd ook voor de samenstelling van de teksten.

Op het einde van 1999, 23 november, verliet ON8RG deze wereld. Hij was één van de stichters van PRA in 1983. Rene was vooral sterk in voedingen en morse. Vele radioamateurs zijn geslaagd in het morse examen dank zij Rene. Altijd rustig en geduldig en doorzetten tot zijn leerlingen het konden. Voor een technisch probleem mocht men altijd eens gaan aanbellen bij Rene, de vele trappen naar zijn heiligdom moest je er wel bijnemen. Hij ruste in vrede.

Het jaar 2000 begon met een naamsverandering voor PRA. Bij VRA vond men, om boekhoudkundige redenen, dat er vier letters moesten zijn om een club te identificeren. PRA wilde zijn eigenheid behouden en voegde de letter C toe als gulden middenweg. PRAC werd dus de afkorting van **Pajottenlandse Radio Amateur Club**.

We maken een sprong naar 6 juni 2003, dag dat 20 jaar PRAC en 10 jaar ON0VBT werd gevierd. Zoals gebruikelijk wordt een viering ingezet met een paar toespraken van o.a. ON7YQ, toen voorzitter PRAC, ON7CI die het ontstaan schetste, de Londerzeelse Burgemeester De Borger en ON1BMJ (nu ON7GZ), voorzitter VRA. De stichters van PRAC, ON7CI – ON7GY – ON7XM – ON1AJL kregen een aandenken in de vorm van een mini-beam antenne. ON8RG was er jammer genoeg niet meer.

Ook de ON0VBT-ers werden gehuldigd en kregen een mini-repeateropstelling als herinnering. Gelukkigen waren ON7CQ, ON7XM, ON4AG, ON7FP, ON4AWQ en ON5WZ vertegenwoordigd door zijn echtgenote.

Na een toast kon iedereen aanschuiven voor “een ongelooflijk lekker koud buffet met een lekker fris wit wijntje” aldus de reporter ter plaatse. En ook deze keer is het niet gelukt om alles op te krijgen.

Van in den beginne heeft PRA (later PRAC) een cursus georganiseerd voor toekomstige radioamateurs. Deze leergierigen werden ook betrokken bij alle activiteiten van de club zodat ze goed ingeburgerd waren als ze hun vergunning kregen. Hoeveel leerlingen er geweest zijn gedurende al die jaren is niet te tellen. Het aantal geslaagden evenmin. Diegene die de eerste keer niet slaagden, lukten meestal de tweede keer wel.

Hoeveel activiteiten in al die jaren gebeurd zijn is ontelbaar. Dit gaat van bezoeken aan bedrijven tot medewerking aan stoeten en wedstrijden telkens ter beveiliging van de deelnemers. Toch een paar opmerkelijke beveiligingen opnoemen: de paardenproessie van Opwijk; de Gordel; kampioenschappen Mennen in Waregem; 100 km van Bornem; de Gulden Sporen marathon; Driekoningenstoet van Bekkerzeel; 100 km van Asse; enz.

Het aantal voordrachten dat er geweest zijn in al die jaren is eveneens ontelbaar. Antennebouw, kristalontvanger, batterijbewakers, lasertechnologie, computerprogramma's, voedingen enz kwamen aan bod. Eigenlijk te veel om op te noemen.

Elk jaar was er de deelname aan de VHF velddag met wisselend succes en deelname aan de VVRA activity day.

De Ladies Night werd een aantal jaren geleden in het leven geroepen. PRAC telde een aantal vrouwelijke leden en die vonden dat ze wel eens in de bloementjes mochten gezet worden door hun mannelijke eega. Elk jaar nodigen de OM hun YL uit voor een gezamenlijk etentje waarbij de OM instaat voor de kosten. Als toegift betaalt de club het dessert.

De Micropajot zag het levenslicht in 1984 en werd uit de grond gestampt om twee redenen:

1. de maandelijkse nieuwsbrief kostte heel wat aan papier, omslag en postzegel
2. in de maandelijkse nieuwsbrief konden geen technische artikelen voorkomen

Daarom werd geopteerd voor een driemaandelijkse Micropajot waarin buiten de clubagenda ook technische artikelen en ander nieuws terecht konden, wat veel goedkoper uit kwam.

In een latere fase werden ook de BIPT examenvragen opgenomen met de antwoorden.

Als technische artikelen hebben we van alles zien verschijnen, van voedingen tot batterijbewakers, van radio ontvangers tot digitale zenders, van morse-piepers tot alarmgevers en vele andere zaken.

Een vaste rubriek was: "Wist je dat ..." waarin allerlei al of niet ludieke weetjes of gebeurtenissen in de club of van zijn leden te lezen viel. Zo kwam men soms dingen te weten die anders nooit in de openbaarheid zouden komen. In de laatste edities van het tijdschrift is deze rubriek verdwenen bij gebrek aan reporter of bij gebrek aan nieuws?

PRA(C) vierde zijn zilveren jubileum in 2008.

Sindsdien heeft PRAC nog een paar nieuwe zaken toegevoegd aan zijn activiteiten zoals DX-pedities, molencontesten en nog meer.

De Micropajot schakelde over naar een digitale versie die via email aan de leden word verstuurd, dit om kopieer- en verzendkosten te besparen. ON7CI zorgt nog steeds voor de samenstelling.

In mei 2013 vierde PRAC zijn 30-jarig bestaan tijdens de jaarlijkse barbecue. De stichters werden nog eens in de bloemetjes gezet en ontvingen als aandenken een t-shirt met opschrift "Stichter PRAC". Een geschenk dat zeer gewaardeerd werd door de stichters.

Proficiat aan allen die zich tot nu toe ingezet hebben voor de club en ze al die jaren succesvol heeft laten bestaan. Moge PRAC nog vele jaren zijn leden radioamateurs informeren en begeleiden.

Dit brokje geschiedenis werd geschreven door ON7XM, medestichter PRA.

Mogelijks zijn we zaken vergeten. Laat het ons weten dan vullen we aan voor latere vieringen. En denk eraan: archieven kunnen belangrijk zijn.

ON7XM

01 december 2013.